

Sygn. akt: II K 286/16

PR 3 Ds. 78.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Becińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Rybińska

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Moniki Barskiej

po rozpoznaniu dnia 5 maja 2016 roku

sprawy:

P. M. s. M. i W. z domu K.,

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 03.02.2016 r. o godzinie 23:05 w miejscowości S., ul. (...), gm. Z., jadąc po drodze publicznej, kierował pojazdem mechanicznym typu samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. D. godz. 23:10 wynik 0,52 mg/l, godz. 23:18 wynik 0,59 mg/l, urządzeniem Alkometr A 2.0 godz. 23:41 wynik 0,59 mg/l, godz. 23:44 wynik 0,62 mg/l, czym umyślnie naruszył przepisy ruchu drogowego, a także czynu tego dopuścił się nie stosując się do decyzji z dnia 17.11.2010 r. wydanej przez Starostę (...) nr (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie kat. B,C,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

ORZEKA:

I. Uznaje oskarżonego P. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. występku z art.178a§1 kk i art. 180a w zw. z art. 11 § 2 kk i za to w myśl art. 11 § 3 kk na mocy art.178a§1 kk w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 42§ 2 kk orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go wydatkami w wysokości 70 (siedemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt II K 286/16

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2016 roku w godzinach wieczornych P. M. naprawiał w garażu samochód należący do siostry. W czasie pracy wypił trzy półlitrowe piwa S. Czarny. Tego dnia też źle się czuł i przyjmował w godzinach rannych leki gripex, apap i nurofen. Około godziny 23 P. M. skończył naprawiać samochód i wyjechał nim na (...) się od ulicy (...) w S., ulicą (...), gdzie został zatrzymany do kontroli drogowej. Funkcjonariusze policji podali P. M. badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze badanie przeprowadzone o godzinie 23:10 wykazało, że P. M. znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,52 mg/l, kolejne przeprowadzone o godzinie 23:18 wykazało stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu 0,59 mg/l/. P. M. nie miał przy sobie dowodu rejestracyjnego i policy OC. Ostatnie badanie przeprowadzone o godzinie 23:44 wykazało stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu w wysokości 0,62 mg/l.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 31, 64v, protokół badania trzeźwości k.2, 4)

P. M. nie posiadał prawa jazdy. Decyzją Starosty (...) z dnia 17 listopada 2010r. cofnięto P. M. uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B i C. W uzasadnieniu wskazano, że oskarżony do dnia 17 listopada 2010r. nie poddał się kontrolnemu badaniu lekarskiemu i psychologicznemu na które został skierowany przez Komendanta Miejskiego Policji w T..

(dowód: informacja ze Starostwa Powiatowego k. 18, decyzja k. 19)

P. M. nie był karany sędownie.

(dowód: dane o karalności k. 23)

Oskarżony P. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił w jakich okolicznościach do niego doszło. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w szczególności co do tego, że jechał nietrzeźwy albowiem znajduje to pełne potwierdzenie w protokołach badania trzeźwości. Faktem jest także, że w czasie jazdy samochodem oskarżony nie posiadał prawa jazdy albowiem mocą decyzji Starosty (...) z dnia 17 listopada 2010r. został pozbawiony tych uprawnień.

Sąd uznał za wiarygodne wszelkie dowody z dokumentów albowiem zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej przez prawo formie, ich prawdziwość nie budziła wątpliwości. Podkreślić w tym miejscu należy, że z danych o karalności wynika, że P. M. nie był karany, zatem niedopuszczalne było przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci wyroku znajdującego się na k. 12 akt.

W oparciu o wyjaśnienia oskarżonego P. M., wyniki badania trzeźwości, informację ze Starostwa (...), decyzję Starosty (...) uznał oskarżonego P. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu zabronionego określonego w art. 178a § 1 kk i art. 180a kk.

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk ma charakter formalny, co oznacza, iż sam fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości pociąga za sobą odpowiedzialność z tego przepisu, nawet gdyby pojazd prowadzony był prawidłowo, a kierujący nie spowodował konkretnego, realnego niebezpieczeństwa.

Niewątpliwym jest również, że oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym, zdarzenie miało bowiem miejsce na drodze publicznej. Zauważyć należy, że ruchem lądowym jest ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, jak również w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku.

Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy:

- zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość,
- zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Ilość alkoholu wskazana przy użyciu odpowiednich urządzeń w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, a mianowicie 0,52 mg/l (pierwsze badanie), 0,59 mg/l (drugie i trzecie badanie), 0,62 mg/l (czwarte badanie), pozwala więc na zakwalifikowanie stanu w jakim znajdował się jako stanu nietrzeźwości.

Przestępstwa opisanego w art. 178a § 1 kk dopuścić się można jedynie umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i wynikowym. Jak w przypadku każdego przestępstwa umyślnego, dla odpowiedzialności karnej niezbędne jest występowanie po stronie sprawcy świadomości realizacji wszystkich znamion, a zatem i świadomości znajdowania się w stanie nietrzeźwości. Nie oznacza to oczywiście wymogu obejmowania zamiarem elementów ilościowych przesądzających o odpowiedzialności (sprawca nie musi uświadamiać sobie stężenia alkoholu we własnej krwi, wystarczy obiektywna postrzegalność stanu nietrzeźwości). Należy uznać, iż znamię podmiotowe również zostało zrealizowane przez oskarżonego. Oskarżony bezpośrednio przed jazdą samochodem pił alkohol w postaci trzech piw. Nie mógł mieć nawet cienia wątpliwości co do tego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Podkreślić przy tym należy, że stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu rosło, co oznacza że alkohol był w fazie wchłaniania, a to z kolei potwierdza fakt, że oskarżony pił bezpośrednio przed jazdą samochodem. Nie usprawiedliwia oskarżonego to, że w dniu zdarzenia źle się czuł i brał różne leki albowiem rzeczą powszechnie wiadomą jest, że żaden z przyjmowanych przez oskarżonego leków nie ma w swoim składzie alkoholu!. Z drugiej strony to na niekorzyść oskarżonego przemawia fakt, że rano brał leki, źle się czuł, a mimo to wieczorem pił alkohol. Na marginesie wskazać należy, że z ulotki leku G. wynika, że w czasie przyjmowania leku należy zachować ostrożność w zakresie obsługi maszyn i prowadzenia pojazdów, a także nie należy spożywać alkoholu z uwagi na ryzyko toksycznego uszkodzenia wątroby. Wątpliwa jest zatem próba czynienia z powyższego faktu okoliczności łagodzącej winę oskarżonego.

Jednocześnie oskarżony tym samym czynem wyczerpał znamiona występkę z art. 180a kk. Przestępstwo to ma charakter formalny, do jego znamion również nie należy skutek w postaci spowodowania wypadku czy naruszenia zasad ruchu. Znamiona występkę z art. 180a kk zostają zrealizowane wówczas, gdy wobec sprawcy wydano decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Cofnięcie uprawnień może nastąpić w drodze administracyjnej. W myśl art. 103 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 155 z późn. zm.) starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku stwierdzenia braku zdolności do kierowania pojazdem, naruszenia przez kierującego przepisów oraz orzeczenia sądu. Wobec oskarżonego taka decyzja została wydana przez Starostę (...) w dniu 17 października 2010r. z uwagi na fakt, że do dnia 17.10.2010r. oskarżony nie poddał się kontrolnemu badaniu lekarskiemu i psychologicznemu na które został skierowany przez Komendanta Miejskiego Policji w T..

Uznając oskarżonego P. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu po myśli art. 11 § 3 kk na mocy art. 178a § 1 kk sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu, winna zatem spełnić stawiane przed nią cele w zakresie wychowawczego i prewencyjnego oddziaływania na oskarżonego. Okolicznością łagodzącą było przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu i uprzednia niekaralność. Okolicznością obciążającą było znaczne stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazywało tendencję rosnącą, co z kolei świadczy o tym, że oskarżony spożywał alkohol bezpośrednio przed jazdą samochodem. Podkreślić także należy, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona dwóch przestępstw albowiem kierował pojazdem wbrew decyzji wydanej przez Starostę (...) o cofnięciu uprawnień kategorii Ci B.

Sąd nie podziela stanowiska obrońcy oskarżonego co do tego, że w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania. Trudno uznać, że wina i społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonego nie są znaczne. Oskarżony prowadził pojazd nietrzeźwy, mając w wydychanym powietrzu ponad promil alkoholu i stężenie alkoholu nadał rosło. Z opracowania „Polityka prewencyjna wobec nietrzeźwych kierowców w Polsce w latach 2006-2013r.” wydanego przez(...) wynika, że przy stężeniu alkoholu takim jakie stwierdzono u oskarżonego ryzyko wypadku jest 30 krotnie wyższe niż w przypadku prowadzenia pojazdu przez trzeźwego kierowcę. Podnieść należy, że wprawdzie oskarżony jechał nietrzeźwy pojazdem w porze późnowieczornej, to jednak poruszał

się w strefie gdzie jest duże zagęszczenie ludności (domki jednorodzinne) i nadal było wysokie prawdopodobieństwo spotkania na drodze pieszego czy innego kierowcy. Oskarżony w sposób rażący zignorował prawo wsiadając za kierownicę bezpośrednio po spożywaniu alkoholu. Oskarżony ignorował w tym momencie także wydaną wobec niego decyzję o cofnięciu mu uprawnień do prowadzenia pojazdów. Trudno w takim przypadku mówić o tym że wina oskarżonego nie była znaczna. Sąd nie podziela także zdania obrony co do tego, że oskarżonemu towarzyszył zamiar nagły „...podjął nagle decyzję, że pojedzie samochodem na krótki dystans...” k. 59. Wskazać należy, że jeżeli siostra oskarżonego zostawiła mu pojazd do naprawy w godzinach popołudniowych, z zamiarem odebrania go rano, to już przystępując do pracy oskarżony wiedział że po naprawie trzeba będzie pojazd przetestować. Nie było to jednak dla niego żadną przeszkodą, aby w godzinach wieczornych wypić trzy piwa. Jak można w takiej sytuacji mówić o zamiarze nagłym.

Obligatoryjnie po myśli art. 42 § 2 kk orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Zdaniem Sądu jest to okres konieczny, a zarazem wystarczający dla wyeliminowania oskarżonego z grona uczestników ruchu drogowego. Podkreślić w tym miejscu należy, że jest to najkrótszy okres na jaki może być orzeczony ten zakaz.

Po myśli art. 43a § 2 kk obligatoryjnie orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach orzeczono na podstawie 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983r., Nr 49, poz. 223 ze zmianami) mając na uwadze iż oskarżony uzyskuje stały dochód a więc nie zachodzą żadne okoliczności, które uzasadniałyby zwolnienie go od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków. W oparciu o powyższe przepisy ustalona została opłata sądowa w wysokości 120 złotych.